

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej w dniu 13 listopada 2019 r. (ARES 2019 7018535 – 13/11/2019), która dotyczy częściowego odrzucenia kosztów kwalifikowalnych i odzyskania wkładu Unii oraz nakłada na skarżącą obowiązek zapłaty ryczałtowego odszkodowania;
- obciążenie Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego poniesionymi przez skarżącą przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący błędów w ustaleniach faktycznych i naruszenia polskiego prawa pracy.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasad leżących u podstaw prawa Unii Europejskiej, w szczególności zasady praworządności.
3. Zarzut trzeci, dotyczący braku nieprawidłowości ze strony skarżącej.
4. Zarzut czwarty, dotyczący braku zastosowania zasady proporcjonalności.
5. Zarzut piąty, dotyczący błędnego twierdzenia o naruszeniu przez skarżącą umów o udzielenie dotacji.
6. Zarzut szósty, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący błędnego wydania zaskarżonej decyzji przez REA, agencję wykonawczą Unii Europejskiej, a nie przez Komisję Europejską.
7. Zarzut siódmy, podniesiony w dalszej kolejności tytułem ewentualnym, dotyczący naruszenia prawa Królestwa Belgii.
8. Zarzut ósmy, również podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący przedawnienia roszczeń finansowych pozwanej.

Skarga wniesiona w dniu 19 czerwca 2020 r. – Flašker / Komisja

(Sprawa T-392/20)

(2020/C 297/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Petra Flašker (Grosuplje, Słowenia) (przedstawiciel: adwokat K. Zdolšek)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 24 marca 2020 r. w sprawie SA.43546 – Domniemana pomoc państwa na rzecz Lekarna Ljubljana, w której uznano, bez wszczęcia formalnej procedury dochodzenia, że środki będące przedmiotem skargi złożonej przez skarżącą nie stanowią pomocy państwa;
- obciążenie Komisji Europejskiej jej własnymi kosztami postępowania oraz kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że zaskarżona decyzja zawiera istotne sprzeczności w uzasadnieniu, co stanowi naruszenie obowiązku uzasadnienia określonego w art. 296 TFUE.
2. Zarzut drugi, dotyczący błędnych ustaleń faktycznych oraz naruszenia prawa w odniesieniu do wniosku Komisji, że dane środki stanowią istniejącą pomoc.
 - Skarżąca twierdzi w tym względzie, że decyzja Komisji opiera się na niedokładnych i niepełnych okolicznościach faktycznych oraz na błędnej kwalifikacji prawnej tych okoliczności, co stanowi naruszenie art. 107 i 108 TFUE.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że opisane w dwóch pierwszych zarzutach błędne ustalenia faktyczne oraz naruszenia prawa ujawniają wystarczające trudności w ocenie niniejszej sprawy przez Komisję oraz niewystarczające zbadanie istotnych okoliczności faktycznych przed wydaniem decyzji, aby uzasadnić formalną procedurę dochodzenia. Trudności te potęgują inne, proceduralne trudności przedstawione w niniejszym trzecim zarzucie. W obliczu tych trudności Komisja była zobowiązana do wszczęcia formalnej procedury dochodzenia, a odmawiając jej wszczęcia naruszyła uprawnienia procesowe skarżącej wynikające z art. 108 ust. 2 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 27 czerwca 2020 r. – Global Translation Solutions / Parlament

(Sprawa T-404/20)

(2020/C 297/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Global Translation Solutions Ltd. (Valletta, Malta) (przedstawiciele: adwokat C. Mifsud-Bonnici)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 17 kwietnia 2019 r. (i) o udzieleniu zamówienia na część 22 EN>MT w ramach postępowania o udzielenie zamówienia TRAD 19 zwycięskiemu oferentowi oraz (ii) o odrzuceniu oferty złożonej przez stronę skarżącą w odniesieniu do części 22; a także wszystkich związanych z nimi decyzji strony pozwanej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że decyzje strony pozwanej z dnia 17 kwietnia 2019 r. (i) o udzieleniu zamówienia na część 22 EN>MT w ramach postępowania o udzielenie zamówienia TRAD 19 zwycięskiemu oferentowi oraz (ii) o odrzuceniu oferty złożonej przez stronę skarżącą w odniesieniu do części 22 są niezgodne z prawem ze względu na fakt, iż opierają się na poważnym i oczywistym błędzie w ocenie w zakresie sformułowania standardowego arkusza ocen do celów oceny testu rewizji.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że decyzje strony pozwanej z dnia 17 kwietnia 2019 r. (i) o udzieleniu zamówienia na część 22 EN>MT w ramach postępowania o udzielenie zamówienia TRAD 19 zwycięskiemu oferentowi oraz (ii) o odrzuceniu oferty złożonej przez stronę skarżącą w odniesieniu do części 22 są niezgodne z prawem ze względu na fakt, iż sposób, w jaki został sformułowany standardowy arkusz ocen stanowi naruszenie prawa, w tym między innymi art. 160 ust. 1 rozporządzenia finansowego⁽¹⁾, oraz jest sprzeczny z ogólnymi zasadami prawa Unii, w tym w szczególności z zasadami obowiązującymi w dziedzinie zamówień publicznych, równego traktowania i proporcjonalności.